

Självständigt arbete (15 hp)

Författare		Program/Kurs
Lina Olsson		OP SA 14-17
Handledare		
		Antal ord: 11212
Linda Johansson	Beteckning	Kurskod
		1OP303
SEA DENIAL I EN IRREGULJÄR ASYMMETRISK KONFLIKT		
ABSTRACT:		
<p>The classic theories about naval warfare is something that still influence warfare and naval theories today. In a world that changes so does the warfare, which shows a more asymmetrical character than before. Power asymmetry between actors is something to take into account today, but the history reveal unexpectedly that the weaker actor often stands as the winner. Is the theories of naval warfare that is influenced by a era of decisive battle still valid?</p>		
<p>Not only has the power asymmetry changed in time but so has the actors, not seldom the weaker actor is of a irregular character in todays naval warfare. The question here is if a theory influenced by theories created for regular conventional forces can explain the warfare an asymmetric irregular actor carries?</p>		
<p>The issue this study address is Geoffrey Till's theory about Sea Denial and how that can explain the Sea tiger's warfare against the Sri Lankan navy in the civil war of Sri Lanka. The result of the study shows that Tills theory can explain an irregular asymmetrical conflict and also confirms that for a weak actor this could be warfare of success.</p>		
Nyckelord:		
LTTE, Sri Lanka, Sjötiggar, Sea Denial, asymmetrisk krigföring, irreguljär krigföring		

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	3
1.1 PROBLEMFÖRMULERING	3
1.2 SYFTE.....	4
1.3 FRÅGESTÄLLNING	4
1.3.1 Övergripande frågeställning.....	4
1.3.2 Underfrågor.....	5
1.4 FORSKNINGSÖVERSIKT	5
1.4.1 Asymmetrisk krigföring.....	5
1.4.2 Asymmetrisk krigföring i marina arenan.....	7
1.5 AVGRÄNSNINGAR.....	10
1.6 DISPOSITION	10
2. METOD	10
2.1 VAL AV METOD.....	11
2.2 MATERIAL	11
2.3 FALLSTUDIE.....	12
2.3.1 Val av fall.....	13
2.4 ANALYSVERKTYG.....	14
2.5 STUDIENS TILLFÖRLITLIGHET.....	14
3. TEORI	15
3.1 MOTIVERING.....	15
3.2 BAKGRUND.....	15
3.3 GEOFFREY TILL - SEA DENIAL	16
3.4 OPERATIONALISERING.....	18
4. ANALYS	21
4.1 FÖRE VAPENVILAN, 1984-200	21
4.1.1 Summering före vapenvilan	24
4.2 VAPENVILAN, 2002-2006	26
4.3 EFTER VAPENVILAN, 2006-2009	27
4.3.1 Summering efter vapenvilan	29
4.4 RESULTAT AV ANALYS	31
4.4.2 Resultat	33
5. AVSLUTNING	34
5.1 SVAR PÅ FORSKNINGSFRÅGOR	34
5.2 DISKUSSION.....	35
5.2.1 Resultatdiskussion.....	35
5.2.2 Metoddiskussion.....	37
5.2.3 Koppling till professionen.....	37
5.3 FORTSATT FORSKNING	38
6. LITTERATUR OCH REFERENSFÖRTECKNING	39
6.1 LITTERATUR	39
6.2 ARTIKLAR.....	39
6.3 ELEKTRONISKA KÄLLOR	40
6.4 UPPSATSER	40

1. Inledning

1.1 Problemformulering

Historiskt sett har ett numerärt eller tekniskt kraftövertag varit grunden för att vinna en strid, redan på 1600-talet hade europeiska flottor kontrollen över stora delar av havet tack vare sin starka flotta utifrån både antal och teknik.¹ I dagens värld möter vi istället en motståndare både på land såväl som vatten vars karaktär har förändrats under historiens gång. Idag är det både irreguljära motståndare och asymmetriska konflikter² som kan väntas stå i dörren med en helt annan typ av krigföring. Libanon³ och Adenviken⁴ är två exempel på insatser där Svenska flottan har deltagit och stått inför en irreguljär motståndare på havet vilket ger stöd till varför författaren anser att ämnet är av intresse. Dagens krig visar på krigsföring av mer asymmetrisk karaktär än när de klassiska sjömakts teorierna skapades.⁵ Traditionella teoretiker som Mahan och Corbett talade om sjömakts där motståndarna bestod av stora flottor vars styrkeförhållande inte sällan var marginella. De talade om strategier som Sea Control och Sea Denial för mer än hundra år sedan, men är något som har levt vidare genom dagens teoretiker som exempel Till och Vego. Ha kontroll över havet kan vara en svår uppgift och kräver enorm kapacitet, att däremot neka motståndaren detsamma, kräver mindre resurser. Många gånger är den svagare parten i en asymmetrisk konflikt irreguljär, exempelvis i inbördeskrig, piratverksamhet eller smuggelverksamhet. Kan sättet insurgenter agerar vara något en reguljär svagare aktör bör ta lärdom av? Eller kan insurgenternas krigföring redan liknas vid våra konventionella teorier om sjömakts som skapades för reguljära aktörer?

Mulqueen, Sanders och Speller beskriver Sveriges marinstridskrafter, i egenskap som en mindre aktör, som att vara designad för att hindra andra från att agera mot Sverige snarare än att tvinga motståndaren att agera som Sverige vill.⁶ Med tanke på Sveriges begränsade resur-

¹ Till, Geoffrey, *Seapower: a guide for the twenty-first century*, 2. ed., Routledge, London, 2009, s.16

² Till, 2009, s.36

³ Regeringens proposition 2005/06:208, <http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/proposition/svenskt-deltagande-i-forenta-nationernas-insats-i-GT03208>, Hämtad: 2017-04-04

⁴ Försvarsmakten, Internationella insatser, Somalia EU NAVFOR, <http://www.forsvarsmakten.se/sv/var-verksamhet/internationella-insatser/avslutade/truppinsatser/somalia-eu-navfor/>, Hämtad: 2017-04-04

⁵ Till, 2009, s.36

⁶ Mulqueen, Michael, Sanders, Deborah, Speller, Ian, (red.), *Small navies: strategy and policy for small navies in war and peace*, Ashgate, Farnham, Surrey, UK, 2014, s.179

ser i jämförelse med andra potenta statsmakter, som exempelvis Sveriges granne i öster, kan krigföring av en svagare aktör mot en starkare vara av högsta relevans att kunna bedriva. Detta är en fråga som Örlogskapten Marko Petkovic har tagit upp i sin studie *Asymmetrisk konfliktteori i marin miljö*, där han undersöker huruvida en svag aktör kan nyttja en asymmetrisk strategi och dra fördel av det i den marina miljön, han problematiserar även Försvarens synsätt på asymmetrisk krigsföring; något som ska kunna hanteras och inte själv nyttja som försvar.⁷

Med utgångspunkt ur tidigare forskning och Svenska marinstridskrafter betraktat som en svag aktör, med ett underläge både i antal enheter och tekniska förmågor i förhållande till den förmodade motståndaren, blir studien som avser pröva en sjömaktsteori på en svag aktör enligt författaren av intresse. Studien söker förklara Tills teori om Sea Denial sprungen ur klassiska tankar på en modern asymmetrisk konflikt, studien kommer ge en fingervisning om Tills teori kan förklara en irreguljär asymmetrisk aktörs krigföring. Då denna studie avser söka förklara en teori på en svag irreguljär aktör i en asymmetrisk konflikt kan resultatet påvisa huruvida teorin kan anses giltig i dagens moderna krigföring. Författaren anser studien vara dagsaktuell genom att aktörer idag inte sällan visar på en asymmetrisk och irreguljär karaktär men också utifrån att Sveriges marinstridskrafter skulle kunna liknas vid en svag aktör.

1.2 Syfte

Studien syftar till att undersöka en sjömaktsteori som är sprungen ur klassiska teorier och en reguljär kontext på en modern asymmetrisk konflikt. Studien avser pröva om teorin kan förklara en svag irreguljär aktörs agerande. Detta görs genom att undersöka om Sea Denial, som en del ur Tills befintliga sjömaktsteori, kan förklara agerandet i en asymmetrisk konflikt - Sjötigrarnas sjökrigföring i Sri Lankas inbördeskrig.

1.3 Frågeställning

1.3.1 Övergripande frågeställning

Hur kan Tills teori om Sea Denial förklara Sjötigrarnas agerande i den irreguljära konflikten mot Sri Lankas flotta?

⁷ Petkovic, Marko, *Asymmetrisk konfliktteori i marin miljö*, Försvarens högskolan, Stockholm, 2016, s.4

1.3.2 Underfrågor

Vad innebär Sea Denial utifrån Tills teorier?

Hur kan Sea Denial förklara Sjötigrarnas krigföring före vapenvilan?

Hur kan Sea Denial förklara Sjötigrarnas krigföring efter vapenvilan?

Brytpunkten som utsetts i konflikten är vapenvilan som skedde mellan 2002 och 2006, studien delar upp inbördeskriget i två skeden där det ena fallet blir före vapenvilan och det andra blir efter vapenvilan.

1.4 Forskningsöversikt

Den tidigare forskningen kommer inledningsvis att ge en generell översikt för asymmetrisk krigföring historiskt och hur denna tidigare förklarats utifrån Arreguín-Toft och Mack. Gemensamt för denna forskning är att asymmetriska konflikters utfall förklaras utifrån de inblandade aktörernas agerande. Därefter presenteras kort forskning om asymmetrisk krigföring ur ett marint perspektiv kopplat till sjömakts teorier och sedan marina asymmetriska konflikter.

1.4.1 Asymmetrisk krigföring

Vid första anblick kan asymmetrisk krigföring upplevas som om utfallet redan är avgjort på grund av aktörernas olika förutsättningar i styrkeförhållande. Men tidigare forskning av Arreguín-Toft visar på att en svagare aktör i många fall har gått ur striden som segrande. I artikeln *How the Weak Win Wars* av Ivan Arreguín-Toft förklarar han att genom rätt strategi och handlande kan en svagare aktör göra motståndarens kraftövertag irrelevant, hans forskning visar på att kraftövertag inte är avgörande för vinst.⁸ Arreguín-Toft presenterar data som visar på en kraftig procentuell ökning genom åren där en svagare aktör går vinnande ur en konflikt. Arreguín-Toft forskning visar på att under åren 1850-1899 vann de svagare aktörerna i 20,5% av fallen medan mellan 1950-1998 hela 55%.⁹

⁸ Arreguín-Toft, Ivan, *How the Weak Win Wars*, International Security vol 26, 2001, s.1-2

⁹ Arreguín-Toft, s.4-5

I *Why big nations lose small wars*¹⁰ förklarar Mack att en större styrka medför inte sällan ett beslutsfattande i mindre grad och större politisk sårbarhet, i motsats till den mindre aktören som har ett beslutstagande i hög grad och mindre politisk sårbarhet.¹¹ Han beskriver vidare tre avgörande steg i en asymmetrisk konflikt, det första är intresse, där intresset lägger grunden för viljan att vinna. Hans förklaring till detta är att en starkare aktörs överlevnad inte står på spel och de därför inte har ett lika stort intresse i att vinna.¹² Det andra är att aktörernas olika intressen ger olika politisk sårbarhet. Slutligen menar han att den relativa sårbarheten resulterar i att den starkare aktören förlorar. Han lägger stor tyngd vid den politiska sårbarheten som han menar har större påverkan på resultatet än aktörers enskilda agerande men ger ingen förklaring till varför enskilda operationer kan nå framgång. Vilket även Arreguín-Toft instämmer i som menar att den starkare aktörens förlust kan grunda sig i en politisk sårbarhet som mynnar ut i reträtt från den starkare parten,¹³ dock trycker han på en övertro på den egna styrkan och en självklar vinst på grund av sitt kraftövertag kan vara en annan förklaring.

Vad gör då den svaga aktören för att gå vinnande ur en strid? Arreguín-Tofts forskning visar på att den nyttjade strategin kommer att avgöra utfallet. Men även att det är en fördel för en svagare part oavsett om de själv nyttjar en indirekt strategi, eller om den starkare aktören gör det.¹⁴ Han beskriver den svagare aktörens attackstrategi som förebyggande, med detta menar han att den initiala offensiven, som en attack, har ett defensivt mål i slutändan. Inte sällan attackerar en svagare part ett för fienden betydande strategiskt föremål.¹⁵ Arreguín-Toft betonar att i en asymmetrisk konflikt är det till den svagare aktörens fördel att det drar ut på tiden.¹⁶ En mindre aktörs framgångar förklarar han är beroende på deras motstrategi, vilken grundar sig i ett antagande om fiendens förväntade agerande.¹⁷ Arreguín-Toft har delat upp strategierna i direkt attack (att slå fiendens styrkor) eller indirekt attack (att slå mot fiendens vilja att slåss) men den lucka som saknas är förklaringar utifrån sjömaktsteorier.¹⁸ Artikelns fokus är

¹⁰ Mack, Andrew, *Why Big Nations Lose Small Wars: The Politics of Asymmetric Conflict*, World Politics, Vol. 27, No. 2, 1975, pp. 175-200

¹¹ Arreguín-Toft, s.3

¹² Ibid, s.4

¹³ Ibid, s.13

¹⁴ Ibid, s.16

¹⁵ Ibid, s.11

¹⁶ Ibid, s.15

¹⁷ Ibid, s.13

¹⁸ Ibid, s.13

hur kriget ska vinnas men saknar förklaringar hur en svagare aktör ska gå tillväga för att vinna slaget.

Sammanfattning asymmetrisk krigföring

Utifrån den presenterade tidigare forskningen går det att utläsa att strategier som anpassas efter en fiendes förväntade agerande i exempelvis offensiver som syftar till att slå mot fiendens känsliga delar kan vara en förklaring på hur en svag aktör når framgång. Som vidare forskning skulle detta kunna bidra med en förklaring på en asymmetrisk konflikt ur ett annat perspektiv än denna studie avser göra.

Vidare ges förklaring till varför en starkare aktör tvingas ge upp och förklaras bero på att denne är mer politiskt känslig än en svagare aktör, detta är ytterligare ett intressant perspektiv för vidare forskning att undersöka. Detta för att söka en bredare förklaring för konflikten men på en nationell och politisk nivå där lokalbefolkningen som en tredje part hade skapat ett nytt element att ta i beaktande.

Mack anser att i en konflikts utfall är viljan att vinna central och större hos den svaga aktören då det är avgörande för deras fortsatta existens, men ingen vidare förklaring ges till varför resultatet har förändrats så mycket under 100 år. Det saknas även förklaring på enskilda strider, vilket skapar en lucka som kan vara intressant för att förstå vilken krigföring som kan leda till framgång i en asymmetrisk konflikt. Denna studie avser att söka fylla en del i denna lucka genom att undersöka om krigföringen i en asymmetrisk konflikt går att förklara genom Tills teori om Sea Denial.

1.4.2 Asymmetrisk krigföring i marina arenan

Tidigare forskning om asymmetrisk och irreguljär krigföring inom den marina arenan finns i liten utsträckning, både de stora teoretikerna som Mahan och Corbett samt de modernare som Till och Vego, berör dessa endast i ringa grad. Dessa forskares huvudfokus har varit att stora konventionella sjöslag varit det avgörande för att vinna ett krig.¹⁹ Till uppmärksammar dock att asymmetriska motståndare förekommer i dagens moderna sjökrigföring samt att den starkare aktören måste kunna försvara sig mot Sea Denial när denne möter en asymmetrisk svagare aktör²⁰ men hur detta ska ske utvecklas inte vidare. Genom att Till uppmärksammar spe-

¹⁹ Till, 2013, s.158

²⁰ Till, 2009, s.36

cifika händelser och betydelsen av asymmetrisk krigföring idag påvisar det denna studiens relevans.

Benbow påtalar att den marina delen i counter-insurgency operationer inte får tillräckligt med uppmärksamhet.²¹ Han fokuserar inte på krigsföringen mellan två aktörer utan det centrala är vad flottan kan bidra till krigsföringen som sker på land då han i COIN operationerna funnit att insurgenterna sällan har egna marina enheter, vidare nämner han endast asymmetri som ett fenomen och går inte vidare in på det.²² Men det skapar frågetecken kring konflikter huruvida en irreguljär parts marina förmåga kan möta en konventionell flotta, vilket det bortses ifrån. Sri Lankas inbördeskrig är ett bra exempel på en konflikt som talar emot Benbows argument att insurgenter inte brukar ha marina stridskrafter som kan möta en konventionell flotta, vilket gör att denna studie fyller Benbows lucka.

I *A Guerilla War At Sea: The Sri Lankan Civil War*, skriver Paul A. Povlock om inbördeskriget i Sri Lanka. I artikeln beskrivs Sjö-tigrarnas krigsföring dels på land dels på den marina arenan. Fokus ligger på en blandad nivå genom att Povlock fokuserar såväl på enstaka operationer som det politiska syftet och resultatet i konflikten.²³ Men det finns en avsaknad av Sjö-tigrarnas strategier och agerande utifrån sjö-maktsteorier, vilket denna studie söker förklara utifrån Tills teori om Sea Denial. Vidare ligger ett stort fokus på Sri Lankas flotta och deras krigföring att möta en insurgent, snarare än Sjö-tigrarnas agerande i konflikten vilken denna studie avser undersöka.

Smith gör en intressant argumentation som säger att det är effektivt för en stark aktör att slå mot insurgenternas logistik då de ofta är beroende av någon typ av extern support, detta i syfte att försvaga deras kapacitet att slåss. Sättet han argumenterar att det ska genomföras på är med maritime interdiction vilket är att avleda, avbryta, försena eller slå fiendens styrkor.²⁴ I Smiths artikel ligger fokus på Sri Lankas flotta och deras agerande mot en insurgent och hur de tillslut som Arreguín-Toft argumenterade för - anpassade sin strategi efter hur Sjö-tigrarna

²¹ Benbow, Tim, *Maritime Forces and Counter-insurgency*, Contemporary Security Policy, 28:1, 80-95, DOI: 10.1080/13523260701240419, 2007, s.80-81

²² Benbow, s.82

²³ Povlock, Paul A., *A Guerilla War At Sea: The Sri Lankan Civil War*, Naval War College, Joint Military Operations Department, Newport, RI, 02841-1207, 2011

²⁴ Smith, Justin O., *Maritime interdiction in Sri Lanka's counterinsurgency*, Small Wars & Insurgencies, 22:3, 448-466, DOI: 10.1080/09592318.2011.581490, 2011, s.448

agerade.²⁵ Inte heller här beskrivs kopplingen till sjömaktsteorier och till skillnad från denna studie är Smiths artikel utifrån Sri Lankas flottas perspektiv och inte Sjötigrarnas. Denna studie kommer att söka förklara den andra sidan vilket gör denna artikel intressant, det kan även vara underlag för vidare forskning att jämföra sidornas agerande utifrån Smiths argument om maritime interdiction.

En artikel om irreguljär krigföring som berör den marina arenan är *Irregular Warfare and Tactical Changes: The Case of Somali Piracy* skriven av Sörenson och Widen som undersöker de sex förmågorna ledning, styrka, mobilitet, skydd, teknik och uthållighet²⁶ och hur den taktiska anpassningen för piratverksamheten sett ut och åtgärder för att möta denne.²⁷ Vidare pratar de även om begreppet taktisk utveckling vilket kan både ske planerat, men även som en reaktion på kontext och mål utifrån piraternas agerande under olika tidsperioder.²⁸ Något som dock inte beskrivs är om den taktik piraterna använder leder till eller kan kopplas till sjömaktsteorier, eller hur det från ett asymmetriskt perspektiv kan förklaras. Utifrån detta hade det varit intressant att undersöka Sjötigrarnas agerande utifrån de sex förmågorna och finna likheter/skillnader mellan insurgenternas agerande, vilket kan vara underlag för vidare forskning.

Sammanfattning asymmetrisk krigföring i marin arena

I den tidigare presenterade forskningen problematiseras asymmetrisk krigföring i den marina arenan mer än den förklarar samt berör inte heller konflikten ur ett sjömaktsteoretiskt perspektiv. Till talar om asymmetriska motståndare i den moderna krigföringen men förklarar det inte vidare utan nämner bara Sea Denial kopplat till asymmetrisk krigföring och en svag aktör.²⁹ Frågan som väcks här är om Tills teori kan förklaras på en asymmetrisk aktör? Denna lucka som författaren har uppmärksammat är vad denna studie avser söka fylla. Undersökningen avser försöka förklara agerande hos en modern irreguljär aktör i en asymmetrisk konflikt utifrån Sea Denial som en del ur Tills teori om sjömakt.

²⁵ Smith, s.454-460

²⁶ Sörenson, Karl, Widen, J. J., *Terrorism and Political Violence: Irregular Warfare and Tactical Changes: The Case of Somali Piracy*, Terrorism and Political Violence, DOI: 10.1080/09546553.2012.725681, 2013, s.6-7

²⁷ Sörenson, Widen, s.3

²⁸ Ibid, s.5

²⁹ Till, 2009, s.36

1.5 Avgränsningar

Den valda teorin i studien kommer att prövas på inbördeskrigets krigföring till sjöss, alltså kommer denna studie bortse från vad som hände i luft eller på land under konflikten. Teorin som avses nyttjas är i huvudsak en teori om krigföring till sjöss, det blir därför irrelevant att lägga fokus på krigföring som skedde på land och luft i konflikten då det inte berörs utifrån teorin. Det kommer därmed inte heller att beröra huruvida krigföringen till sjöss påverkat land eller luft i konflikten då detta inte är huvudfokus i denna studie, som Benbow nämnde är detta något som det forskats om tidigare och är därför inte syftet med detta arbete. Det kommer heller inte att prövas hur den politiska, internationella eller ekonomiska arenan förändrats eller påverkats i konflikten.

Inbördeskriget kommer att delas upp i två skeden, detta för att Sjötigrarna till en början i konflikten nådde stora framgångar, för att det sedan vände och slutligen förlorar Sjötigrarna kriget.³⁰ Inbördeskriget kommer därför att delas upp i två skeenden, ett innan vapenvilan och ett efter vapenvilan i syfte att kunna jämföra skedena mot varandra. Eftersom att arbetet är begränsat i tid kommer inte alla sammanstötningar mellan Sri Lankas flotta och Sjötigrarna kunna användas som exempel, utan ett flertal incidenter i inbördeskriget kommer att spegla hur krigföringen under perioden såg ut i stort.

1.6 Disposition

I det inledande kapitlet presenteras problemformulering, studiens syfte och avgränsningar. I det andra kapitlet presenteras studiens metod där datainsamling, analysverktyg och studiens tillförlitlighet tas upp. Kapitel tre är teoriavsnittet där både teori och operationalisering presenteras. I kapitel fyra sker analysen av fallet som är uppdelat i två skeden med hjälp av den operationalisering som skapades i kapitlet innan. I avslutningskapitlet förs en diskussion om resultat och slutsatser samt en koppling till professionen och förslag på fortsatt forskning presenteras. Och slutligen presenteras de källor som använts i studien.

2. Metod

I detta kapitel kommer arbetets metod att beskrivas och motiveras med utgångspunkt från studiens syfte. Inledningsvis motiveras val av metoder därefter presenteras material med be-

³⁰ Colombage, Jayanath, *Asymmetric Warfare at Sea: The Case of Sri Lanka*, LAP Lambert Academic Publishing, Saarbrücken, 2016, s.12

gränsningar författaren har uppmärksammat. Därefter presenteras metod som arbetet kommer att utgå ifrån. Sedan beskrivs hur analysverktyget skapas i operationaliseringen sedan diskuteras arbetets reliabilitet och validitet. Slutligen redogörs det valda fallet i syfte att ge läsaren bakgrundsförståelse inför analysen. Metoden ligger före teoridelen för att ge läsaren en bättre förståelse då metoden ger en förklaring för hur författaren avser genomföra teoriavsnittet.

2.1 Val av metod

Studien avser genomföra en teoriprovande fallstudie genom en kvalitativ textanalys där resultatet söker bidra med ökad förståelse i hur en sjömakts teori sprungen ur klassiska tankar om konventionella reguljära aktörer kan förklara agerande hos en irreguljär aktör i en asymmetrisk konflikt. Närmare bestämt avser denna studie söka pröva om Tills teori om Sea Denial går att förklara på Sjötigrarnas agerande gentemot Sri Lankas flotta i inbördeskriget i Sri Lanka. Vidare skapar författaren ett analysverktyg i operationaliseringen utifrån den valda teorin för att kunna svara på studiens frågeställningar.

2.2 Material

Eftersom konflikten är avslutad kan inte undersökningen ske i realtid, detta medför att studien till stora delar består av sekundärkällor som utgår ifrån andras tolkningar av konflikten. En nackdel med detta är att sekundärkällor i förhållande till förstahandskällor kan anses mindre trovärdiga.³¹ Till största del har materialet utgjorts av vetenskapliga artiklar och vidare härstammar källorna från olika nationer, vilket stärker dess trovärdighet i jämförelse mot varandra.

I sökandet av material var syftet att hitta källor som hade Sjötigrarnas krigföring i fokus, i syfte att undvika att material med alltför liten del om detaljer rörande Sjötigrarnas agerande vilket var av vikt i studien. Inget av det insamlade materialet hade fokus på Sjötigrarna, vilket därför bör ses som en svaghet för denna studie. Författaren anser att detaljrikedomen är tillräcklig för studien trots att fokus ligger på motståndarens agerande till största del, vidare kan författaren jämföra incidenter från olika källor vilket stärker trovärdigheten.

³¹ Esaiason, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Wängnerud, Lena; *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ, och marknad*, Elanders Sverige Ab, Vällingby, 2010, s.319

En begränsning i denna studie är material som inte kunde kopplas till årtal sållades bort, vilket skulle kunna ha tillfört ytterligare dimensioner till studien samt att resultatet i studien kunnat se annorlunda ut. Men författaren valde att inte ta hänsyn till detta för att undvika att en felaktig bild presenteras genom antaganden om tidsperiod. Ytterligare en begränsning är det material som fanns att tillgå på attacker efter vapenvilan, till största del innefattade materialet ett COIN³² perspektiv där fokus låg på hur Sri Lankas flotta bekämpade insurgen-terna.

En svårighet författaren uppmärksammade i studien var den begränsade information som fanns att tillgå om Sjötigarnas anfall och syfte med attackerna, vilket försvårade tolkning av dess syfte om de exempelvis gjorde de för att själva nyttja området eller vilken typ av enhet de attackerade med. Både på grund av denna materiella begränsning samt studiens förfogande tid kommer inte samtliga incidenter mellan Sjötigarna och Sri Lankas flotta i inbördeskriget beröras.

2.3 Fallstudie

Att använda fallstudie som tillvägagångssätt i denna studie bedömdes lämpligt då fallstudier kan användas i syfte att pröva en teori på ett specifikt fall³³, vilket passar utifrån studiens syfte som avser undersöka om förekomst av sjömaktsteori kan förklaras i en asymmetrisk irreguljär konflikt. En fallstudie kan redogöra för ett visst fenomen i ett enskilt fall, ett fenomen kan vara förhållanden och erfarenheter som förekommer i en konflikt.³⁴ I denna studie är Sea Denial det fenomen som författaren avser söka förklaring utifrån Sjötigarnas agerande i konflikten.

Då denna studie söker finna ett agerande hos en grupp individer vid olika incidenter är fallstudier bra för att synliggöra fallets komplexitet samt undersöka fallet i sin helhet på en detaljerad nivå.³⁵ Genom att studera fallet i detalj ges möjlighet att synliggöra ett agerande hos Sjötigarna som annars vid en ytlig undersökning inte hade uppmärksammats.³⁶ Att undersöka

³² Counter-insurgency

³³ Denscombe, Martyn, *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, 2. uppl., Studentlitteratur, Lund, 2009, s.65

³⁴ Denscombe, s. 59

³⁵ Ibid, s.60

³⁶ Ibid, s.60

på en detaljerad nivå kan bli tidskonsumerande för forskaren, risken är att avsevärd tid läggs på information som för studien inte är relevant, en uppdelning i perioder kommer därför underlätta denna undersökning. Fördelar med att dela upp ett fall i perioder är att fallet kan jämföras med sig själv vilket kan tydliggöra eventuella likheter och skillnader i Sjötigarnas agerande utifrån teorin som prövas, vilket är något fallstudier tillåter.³⁷ Denscombe menar att fallstudie är en bra metod när en fråga ska undersökas på djupet³⁸ vilket författarens avsikt är genom att endast undersöka ett enskilt fall i teoriprövningen. Författaren avser använda källor och material av skild karaktär exempelvis från olika nationaliteter eller olika fokus i syfte att ge en bättre bredd på fallet i undersökningen och därmed öka reliabiliteten.³⁹

2.3.1 Val av fall

Denna studie avser pröva Tills teori om Sea Denial på en modern konflikt. Inbördeskriget i Sri Lanka sträckte sig från år 1983 till 2009⁴⁰ vilket författaren anser vara i modern tid. Denna konflikt utspelades mellan majoritetsbefolkningen som bestod av tre fjärdedelar Singaleser samt den Tamiliska minoriteten.⁴¹ Ur den Tamiliska minoriteten växte milisrörelsen the Liberation Tigers of Tamil Elam (LTTE) fram⁴² och 1984 skapade LTTE Sjötigarna.⁴³ Styrkans storlek och standard på materiell kunde inte mäta sig mot en konventionell flotta utan vägdes upp med list och skicklighet.⁴⁴ Vilket ger en tydlig antydning på att Sjötigarna var en svag aktör vilket är vad denna studie avser pröva den valda teorin på.

2.4 Kvalitativ textanalys

För att kunna genomföra en teoriprövande fallstudie på djupet på en detaljerad nivå avser författaren använda sig av en kvalitativ textanalys, eftersom materialet till huvuddel består av textmassa. En kvalitativ metod anses vara en lämplig metod, där litteraturstudier och textanalys används som forskningstekniker då den identifierar väsentliga delar genom att se textens helhet och kontext.⁴⁵ Denna typ av metod fungerar bra i en undersökning där det är mycket

³⁷ Denscombe, s.63

³⁸ Ibid, s. 62

³⁹ Ibid, s.61

⁴⁰ Povlock, s.2

⁴¹ Ibid, s.1-4

⁴² Ibid, s.7

⁴³ Ibid, s.17

⁴⁴ Ibid, s.19

⁴⁵ Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena (red.), *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 4., [rev.] uppl., Norstedts juridik, Stockholm, 2012, s.210

text som i passager kan vara mindre relevanta för studien.⁴⁶ Svårigheter med denna metod är att det beskrivs som att forskaren skall läsa fundersamt, intensivt, snabbt och långsamt⁴⁷ vilket är en diffus beskrivning och kan tolkas på olika sätt av författaren. För att underlätta textanalysen skapar författaren ett analysverktyg som används som ett raster ovanpå texterna för att i empirin finna indikatorer framtagna av författaren. En mer detaljerad beskrivning av detta ges under rubriken Analysverktyg.

2.5 Analysverktyg

Författaren implementerar operationalisering för att länka samman teori och metod på ett tydligt sätt, vilket även underlättar för den kvalitativa textanalysen i fallstudien samt undviker att författaren lägger in egna åsikter samt avväganden i analysen. Nedan redogörs för hur analysen disponeras för att möjliggöra ett återskapande av undersökningen.

Författaren skapar variabler och indikationer som bäst representerar den valda teorin⁴⁸, de fyra variablerna är av författaren uttagna och baserade på argument Till för om Sea Denial i sin teori om sjömakt. Variablerna är de taktiska metoder en aktör nyttjar i sjökrigföring, för att inte endast söka efter variablerna som specifika ord har indikatorer där kriterier för respektive variabel anges och presenteras därefter i en matris. Även indikatorerna är framtagna av författaren och baserade på de exempel och argument Till för i sin teori om Sea Denial. Analysverktyget redogörs för i detalj i teoriavsnittet under rubriken operationalisering senare i studien.

2.6 Studiens tillförlitlighet

Författaren återkopplar under arbetet till frågeställningar och metod som avses nyttjas i studien i syfte att öka validitet så studien mäter vad den avser att mäta⁴⁹ Vidare är det i denna studie där teori operationaliseras viktigt att de teoretiska begreppen stämmer överens med indikatorerna för att höja validiteten.⁵⁰ Validiteten kan anses hög då författaren åskådliggör en tydlig spårbarhet från variablerna och indikatorerna i operationaliseringen genom uppställda

⁴⁶ Esaiasson, Gilljam, Oscarsson, Wängnerud, 2012, s.210

⁴⁷ Ibid s.210

⁴⁸ George, Alexander L. & Bennett, Andrew, *Case studies and theory development in the social sciences*, MIT, Cambridge, Mass., 2005, s.19

⁴⁹ Esaiasson, Gilljam, Oscarsson, Wängnerud, 2012, s.63

⁵⁰ Esaiasson, Gilljam, Oscarsson, Wängnerud, 2012, s. 58

matriser samt motivering till varför dessa blivit bestämda. Detta i syfte att ha mer reliabilitet som genomsyrar operationaliseringen och möjliggör replikering av studien.

Genom att ha en hög noggrannhet i analysen och att författaren visar tydlig spårbarhet för hur analysverktyget använts anser författaren att studien har en hög reliabilitet.⁵¹ I analysen motiverar författaren beslut samt sammanfattar och presenterar resultaten i varje avsnitt för att ge en transparens för läsaren.

3. Teori

Detta kapitel kommer att redogöra arbetets valda teori. Inledningsvis kommer motivering och kritik till teorin att presenteras, därefter kommer en kortare beskrivning av Herravälde till sjöss - sjöherravälde och kontroll till sjöss - Sea Control för att ge en kortare förklaring på begrepp i syfte att skapa en förståelse för Tills underliggande teori om Sea Denial, vilket är den teori som detta arbete avser undersöka. Därefter kommer en sammanställning av Tills tankar om Sea Denial och slutligen en operationalisering av teorin.

3.1 Motivering

Till är en modern teoretiker som tar avstamp från andra, som exempel Mahan och Corbett, som är stora klassiska teoretiker. Genom att han sammanfogar flera teoretikers tankar med egen modern inverkan anser författaren att Till ger en rättvis bild av Sea Denial. Hade klassiska teoretiker valts i studien kan kritik ges om att krigföringens förutsättningar förändrats både i teknik och karaktär och att vi idag har en varierad och utvecklad fiende jämfört med tiden då teorierna skapades. Det bedöms viktigt för denna studie att teorin har modern härkomst för att tydliggöra vad Sea Denial innebär i modern tid. Andra moderna teoretiker som exempel Vego har mycket begränsad beskrivning av Sea Denial i jämförelse med Till och Till anses därför vara ett lämpligt val.

3.2 Bakgrund

Herravälde till sjöss (Command of the Sea) var ett begrepp som användes och diskuterades länge inom sjökrig bland sjömaktsteoretiker men var något som kom att ändras runt kalla kriget. Det uppmärksammades på flera håll att det var svårt att uppnå en så absolut kontroll över

⁵¹ Ibid, s.63

havet, det vill säga sjöherravälde.⁵² Det utdaterade begreppet blev istället ersatt med Sea Control⁵³, Sea Control vilket var mer realistiskt och syftade till en kontroll över sjön som var begränsad både i tid och yta.⁵⁴ En Amerikansk Amiral vid namn Stansfield Turner såg det som att Sea Control bestod av två delar, Sea Denial och Sea Assertion⁵⁵, med detta menade han att neka fiendens användande av havet och möjligheten att använda havet traditionellt som exempelvis till militär logistik. Till menar att detta påvisar att Sea Control inte ska ses som ett mål utan vägen till sjöherravälde.⁵⁶

3.3 Geoffrey Till - Sea Denial

Till förklarar Sea Denial både som ett fristående begrepp och ett *alternativ* till Sea Control genom att utöva förmågan att förhindra fienden från att göra skada genom att neka motståndaren rörelsefrihet på havet, men även som ett *komplement* och ett bidrag till att uppnå Sea Control.⁵⁷ Att använda Sea Denial som ett alternativ kan vara bra för mindre aktörer som inte kan eller behöver ha Sea Control men inte heller vill att fienden ska ha tillgång till det. Det andra sättet där Sea Denial ses som ett komplement kan exempelvis vara en aktör som har ett intresse att ha Sea Control över ett område men inte ännu har kapacitet för detta, och får då nyttja Sea Denial. Sammanfattningsvis menar Till att Sea Denial är en metod för en aktör som endera inte själv är kapabel till att kontrollera ett område, eller inte vill att fienden ska kontrollera ett område.

För att skilja begreppen Sea Control och Sea Denial åt menar Till att syftet till agerandet avgör. Om en aktör skär av motståndarens kommunikationslinjer är detta endast ett fall av Sea Denial om det inte syftar till att *själv* kunna nyttja området⁵⁸ annars ska detta ses som ett sätt att försöka uppnå Sea Control. För att agerandet ska definieras som Sea Denial enligt Till ska målet vara att främja nyttjandet av havet på *andra* ställen än där attacken sker.⁵⁹

⁵² Till, 2013, s.150

⁵³ Ibid s.151

⁵⁴ Ibid, s.151

⁵⁵ Ibid, s.151

⁵⁶ Ibid, s.151

⁵⁷ Ibid, s.152

⁵⁸ Till, 2009, s.154

⁵⁹ Till, 2009, s.154

Till beskriver att linjen mellan Sea Control och Sea Denial är flytande, Sea Denial kan ses som en funktion av den relativa styrkekraften gentemot motståndaren. Han förklarar ett samband med en ökad svaghet i styrkekraft ger ökad användning av Sea Denial istället för Sea Control.⁶⁰ Teknisk utveckling och användande av dessa medel, exempelvis attackdykare, för att göra asymmetrisk skada är kapaciteter som nyttjas i Sea Denial.⁶¹ Till anser vidare att med begränsade finansiella resurser är det inte möjligt att bygga en så stark flotta som kan utmana och vinna mot en stor konventionell flotta i ett sjöslag, men argumenterar för att de går att bygga en flotta med begränsade finansiella resurser som kan neka fienden till försök att exempelvis avbryta kommunikationsvägar.⁶²

Till påpekar dock att en svaghet i styrkekraft kommer utifrån avståndet mellan huvudstyrkan och den agerande parten, och menar på att sannolikheten att nyttja Sea Denial ökar med detta avstånd.⁶³ Till menar att spridning av en styrkas enheter försvagar aktören, genom att aktören blir underlägsen i styrkekraft behöver Sea Denial nyttjas. Om avståndet ökar mellan enheterna kommer likaså sannolikheten för användande av Sea Denial.

En metod Till tar upp som Sea Denial är Fleet-in-being, det är ett koncept som en svagare aktör, i numerär eller kvalité, använder sig av mot en starkare fiende. Syftet med metoden är att den svagare flottan undviker att möta den starkare parten i ett avgörande sjöslag utan anpassar istället sin strategi efter egna resurser, detta kan vara både offensiv attack eller defensivt försvar, exempelvis att attackera för fienden viktiga mål utan att faktiskt försöka besegra fienden huvudstyrka.⁶⁴ Målet kan också variera men kan vara att neka den starkare fienden att nyttja sina kapaciteter⁶⁵ alltså Sea Denial, eller bara syfta till att fortsätta existera för egen överlevnad.⁶⁶ Till uppmärksammar att det finns likheter i taktiken som används mellan Fleet-in-being och gerillakrigföring⁶⁷ genom att båda grundar sig i att den svaga aktören håller ihop sin styrka och vid strategiskt utvalda tillfällen attackerar fiendens enheter en efter en. Till beskri-

⁶⁰ Ibid, s.154

⁶¹ Till, 2013. s.152

⁶² Ibid, s.153

⁶³ Ibid, s.154

⁶⁴ Ibid, s.173

⁶⁵ Ibid, s.173

⁶⁶ Ibid, s.173

⁶⁷ Till, 2013, s.174

ver det som en hit and run-metod som gör att fienden behöver sprida sina styrkor till olika ställen vilket resulterar i säkerhet för egna enheter.⁶⁸

3.4 Operationalisering

Utifrån beskrivningen av Tills teori tolkas och ges Sea Denial olika variabler av författaren bedömda viktiga delar. Därefter tilldelas variablerna indikatorer, indikatorerna är exempel och förklaringar för hur variablerna kan se ut i empirin, detta skapar ett analysverktyg som tillåter författaren att analysera text genom att indikatorerna läggs som ett raster ovanpå texterna och hittar likheter.

Sea Denial är ett diffust begrepp som är svårtolkat och tvetydligt även hos erkända sjö-maktsteoretiker. Det är svårt att finna en exakt definition av vad det innebär oaktat genom att bara kolla på en teoretikers beskrivning. Variabler och indikatorer är av författaren valda delar som anses vara kärnan för att bäst spegla Tills beskrivning av metoder i Sea Denial. Uppförandet hos en aktör i Sea Denial återspeglas som en variabel för att sedan ges en av författaren tolkad indikator. Detta presenteras i en förklarande matris för att tydliggöra författarens tolkningar. Genom att operationalisera teorin ges ett svårtolkat begrepp en simplificerad greppbar förklaring som förenklar analys av text.

Variabler- metoder för Sea Denial	Indikatorer
Strategianpassning	1. Aktören anpassar sin strategi efter egna resurser, exempelvis materiel eller områdets karaktär. 2. Aktören attackerar för fienden viktiga mål eller för aktören strategiskt fördelaktiga mål 3. Aktörens avsikt är inte att besegra motståndarens huvudstyrka.
Hindra fiendens rörelsefrihet	1. Alternativ till Sea Control.

⁶⁸ Ibid, s.178

	<p>Neka fienden rörelsefrihet för egen säkerhet eller för att neka fienden möjlighet till att göra skada.</p> <p>2. Komplement till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet då aktören inte har tillräckliga resurser för att upprätthålla Sea Control.</p>
Hit-and-run	<p>1. Attackera för att sedan ge sig iväg för att tvinga fienden till att sprida huvudstyrkan.</p> <p>2. När aktören anfaller fienden är syftet att kunna nyttja hav i ett annat område än attacken skett.</p> <p>3. Aktören anfaller fiende utan syfte att själv nyttja området.</p> <p>4. Attackerar mål succesivt.</p>
Asymmetrisk skada	<p>1. Aktören utvecklar nya tekniker.</p>

Matris 1: Författarens operationalisering, variabler och indikatorer

Av författaren utvalda variabler och indikatorer ges nedan en koppling till Tills teori i syfte att motivera författarens val och ge möjlighet att replikera undersökningen och därmed öka reliabiliteten. Vidare beskrivning återfinns i kapitel 2.

Strategianpassning

Till beskriver att en svagare aktör anpassar sin strategi efter de resurser denne har, då ett avgörande sjöslag inte skulle resultera i annat än förlust. Indikator 1 och 3 i strategianpassning beskriver Till som att aktören anpassar strategin efter resurser genom att utifrån sina förutsättningar genomföra en offensiv attack eller ett defensivt försvar istället för ett avgörande

slag.⁶⁹ Vidare beskriver Till att aktören attackerar för fienden viktiga mål eller för aktören strategiskt fördelaktiga mål vilket resulterat i Indikator 2.⁷⁰

Hindra fiendens rörelsefrihet

Till menar på att aktören i fråga inte själv avser att nyttja det område där de genomför en attack, om aktören exempelvis skär av motståndarens kommunikationslinje är syftet att fienden *inte* ska kunna bruka området. Indikator 1 är Alternativ till Sea Control vilket Till beskriver som att neka fienden rörelsefrihet, därigenom genereras säkerhet för aktören då fienden exempelvis inte ges möjlighet till att göra skada på sin motståndare. Den andra indikatorn Komplement till Sea Control beskriver Till som att aktören nekar fienden rörelsefrihet då aktören inte har tillräckliga resurser för att upprätthålla Sea Control.⁷¹

Hit-and-run

Till beskriver en metod där aktören anfaller fiendens enheter en efter en medan aktören själv håller ihop den egna styrkan. Detta resulterar i att fienden tvingas splittra sin styrka och Till jämför detta med gerillakrigföring och kallar metoden för hit-and-run.⁷² Att aktören anfaller för att sedan lämna området gav upphov till Indikator 1 och 3 i variabel Hit-and-run, då aktören lämnar ett område efter en attack förklarar Till ska resultera i att motståndaren tvingas till att sprida sina styrkor för att kunna hitta aktören.⁷³ Indikator 2 att aktören avser nyttja hav på ett annat ställe än attacken förklarar Till som att per definition innebär Sea Denial att målet med ett anfall är att nyttja hav i ett annat område.⁷⁴ Indikator 4 att aktören attackerar mål succesivt beskriver Till är en metod som nyttjas i både gerilla krigföring och Fleet-in-being.⁷⁵

Asymmetrisk skada

Till beskriver att en aktör brukar Sea Denial genom att bringa asymmetrisk skada. Han beskriver att asymmetrisk skada exempelvis kan vara användande av medel som attackdykare,

⁶⁹ Till, 2013, s.173

⁷⁰ Ibid, s.173

⁷¹ Till, 2009, s.154

⁷² Till, 2013, s.174

⁷³ Ibid, s.178

⁷⁴ Till, 2009, s.154

⁷⁵ Till, 2013, s.178

minor eller snabbgående attackbåtar vid offensiver. Indikatoren för asymmetrisk skada beskriver Till som att aktören utvecklar nya tekniker och brukar dessa medel i sin krigföring.⁷⁶

4. Analys

I analysen uppdelas inbördeskriget i två delar. Detta beroende på en vapenvila mellan år 2002-2006, vilket ändrade förutsättningarna väsentligt för båda parter. I första delen före vapenvilan nådde Sjötigrarna stora framgångar och efter vapenvilan stora motgångar.⁷⁷ Analysen syftar till att svara på frågeställningen "Hur kan Sea Denial förklara Sjötigrarnas agerande i den irreguljära konflikten mot Sri Lankas flotta?".

Inledningsvis kommer en kortare redogörelse för Sjötigrarnas krigföring. Därefter kommer skedet före vapenvilan att analyseras utifrån de variabler som tagits fram i operationaliseringen, sedan en kort beskrivning av vapenvilan för att därpå analysera skedet efter vapenvilan.

Analysen sker utifrån den operationalisering som författaren skapat med utgångspunkt i Tills teori om Sea Denial. Variablerna kommer att utgöra rubriker i analysen för att läsaren lättare ska förstå hur operationaliseringen använts i empirin samt ge en spårbarhet i författarens tolkningar av incidenterna i inbördeskriget. En del incidenter uppfyller flera variabler och kan därför upprepas under flertalet rubriker.

Ett begränsat antal incidenter i inbördeskriget kommer att beröras på grund av den tidsbegränsning som föreligger i studien samt det begränsade materialet som fanns att tillgå. Incidenterna är utvalda av författaren med motivering att de hade tillräcklig information för att utifrån variablerna och indikatorerna kunna analyseras. Incidenter författaren bortsett från har haft otillräckliga detaljer och därmed inte kunnat nyttjas. Incidenter som inte kopplats till årtal eller perioder har även bortsetts från då inbördeskriget i analysen är uppdelad i två skeenden.

4.1 Före vapenvilan, 1984-200

Sjötigrarna modifierade sina marina enheter för att öka dess räckvidd och dödlighet. Syftet med Sjötigrarnas snabbgående attackbåtar var att eskortera större fartyg vilka transporterade

⁷⁶ Till, 2013. s.152

⁷⁷ Povlock, s.26

material. Transportfartygen hade Sri lankas flotta tidigare sänkt utan svårigheter när de var utan yttre försvar.⁷⁸ Sjötigrarna hade i jämförelse med motståndaren överlägsen elektronik ombord vilket ledde till att de lokaliserade fartyg före motståndaren.⁷⁹

Strategianpassning

År 1984 när Sjötigrarna grundades hade de endast ett fåtal små enheter, de växte snabbt men kunde fortfarande inte mäta sig med en konventionell flotta.⁸⁰ De kompenserade sitt storleksmässiga och tekniska underläge med skicklighet och våldsamma handlingar/attacker.⁸¹ Sjötigrarnas taktik bestod ofta av en blandning mellan vanliga fartyg och självmordsattack båtar som attackerade i en svärm. De gömde sig bland fiskefartyg längst kusten för att sedan i en V-formation bestående av tre fartyg förflytta sig mot ett utvalt mål. Eldkraften koncentrerades initialt mot motorerna i syfte att stoppa och sedan sänka fartyget.⁸² 1994 sänkte Sjötigrarna det största fartyget i Sri Lankas flotta genom att nyttja sin svärmtaktik.⁸³ De valde ett strategiskt viktigt fartyg för fienden, genom att det var det största fartyget i Sri Lankas flotta. Svärmtaktiken kan därför ses om en indikator på strategianpassning, ytterligare en indikator är att de inte slog mot huvudstyrkan utan ett specifikt utvalt mål.

Det finns flertalet incidenter där Sjötigrarna slog mot individuella mål istället för att slå mot huvudstyrkan, exempelvis 1990 genomförde Sjötigrarna sin första självmordsattack mot ett fartyg i hamn tillhörande Sri Lankas flotta, vilket resulterade i att sex individer omkom.⁸⁴ Under 1990 talet fanns det även incidenter där Sjötigrarna anföll flera enheter samtidigt, inte sällan mot fiendens logistik av förnödenheter vilket försvarades av Sri Lankas flotta.⁸⁵ Detta var ett strategiskt fördelaktigt mål för Sjötigrarna genom att lasten var värdefull för dess fiende.

Hindra fiendens rörelsefrihet

En taktisk metod som Sjötigrarna använde sig av var deras självmordsfarkoster. De opererade i trissar och koordinerade ramning av fiendens enhet samtidigt som andra konventionella far-

⁷⁸ Povlock, s.17-19

⁷⁹ Ibid, s.19-20

⁸⁰ Ibid, s.17-19

⁸¹ Ibid, s.19

⁸² Ibid, s.21-22

⁸³ Ibid, s.22

⁸⁴ Ibid, s.21

⁸⁵ Ibid, s.23

tyg genomförde eldöverfall.⁸⁶ Genom att koordinera ett eldöverfall vars syfte var att skydda de anfallande enheterna nekades fienden möjlighet att göra skada på Sjötigrarnas anfallande enheter. Indikatorn att neka fienden till att göra skada uppfylls med denna typ av taktik.

Hit-and-run

I juli år 1995 gjordes ett försök av en dykare att fästa en bomb på ett av Sri Lankes fartyg som låg i hamn men misslyckades. Sjötigrarnas andra enheter uppehöll och trakasserade fartyget tills ytterligare en dykare lyckades fästa en spränganordning och sänka fartyget.⁸⁷ Denna operation genomfördes i syfte att nyttja vatten på ett annat ställe än attacken genomfördes och uppfyller därför indikatorn hit-and-run. Sjötigrarna ville inte själva nyttja vattnet utan genomförde attacken för att sen dra tillbaka sina enheter. I juli 1996 genomför Sjötigrarna ytterligare en självmordsattack mot en attackbåt i Sri Lankas flotta.⁸⁸ Vilket ger en indikation på att Sjötigrarna succesivt attackerade mål som försvagade fiendens flotta.

Om Sjötigrarna hamnade i ett ofördelaktigt taktiskt läge drog de sig tillbaka för att gömma sina båtar i djungeln i väntan på ett bättre tillfälle att attackera Sri Lankas flotta.⁸⁹ Vilket är ytterligare en indikation på att Sjötigrarna många gånger inte själva avsåg att nyttja vattnet vid dessa attacker.

Asymmetrisk skada

Sjötigrarna byggde drivminor och utvecklade en attackdykarförmåga i syfte att hindra Sri Lankas flotta från att operera. Utbildning i undervattenssabotage genomfördes samt mänskliga torpeder på Jet skis lastade med sprängmedel.⁹⁰ I mars 1994 sprängde två attackdykare ett fartyg från Sri Lankas flotta⁹¹ och året därpå i april exploderade två av fiendens attackbåtar efter ett angrepp av två attackdykare tillhörande Sjötigrarna.⁹² Attacker utförda med dessa metoder uppfyller indikatorn för asymmetrisk skada på fienden.

⁸⁶ Povlock, s.21-22

⁸⁷ Connor, Robert, *Defeating the Modern Asymmetric Threat*, Master's thesis, Monterey, CA: Naval Postgraduate School, 2002, s.60

⁸⁸ Connor, s.66

⁸⁹ Povlock, s.30

⁹⁰ Ibid, s.20

⁹¹ Connor, s.58

⁹² Ibid, s.59

4.1.1 Summering före vapenvilan

Sjötigrarnas agerande och metoder före vapenvilan visade på att operationaliseringen hade indikationer på samtliga variabler.

Analysen visar på att Sjötigrarna i flertalet fall anföll trots att målet inte var att nyttja havet själva, exempelvis genom hit-and-run taktik samt orsaka asymmetrisk skada i form av att spränga fartyg med attackdykare eller med självmordsattacker.

Strategianpassning	Uppfyllda indikatorer
1. Aktören anpassar sin strategi efter egna resurser, exempelvis materiel eller områdets karaktär	X
2. Aktören attackerar för fienden viktiga objekt eller för aktören strategiskt fördelaktiga mål	X
3. Aktörens avsikt är inte att besegra motståndarens huvudstyrka.	X

Matris 2: Variabel Strategianpassning

Sjötigrarnas begränsade resurser fodrade därför användning av svärmtaktik, med ett flertal fartyg mot ett enskilt mål eller några få mål för att vara överlägsen numerärt, detta visar även på att Sjötigrarnas avsikt inte är att slå mot huvudstyrkan i Sri Lankas flotta. Sjötigrarnas utvalda mål var strategiskt fördelaktiga exempelvis genom att fartygen var viktiga objekt eller att de transporterade för fienden viktig materiel.

Hindra fiendens rö-	Uppfyllda
---------------------	-----------

rörelsefrihet	indikatorer
1. Alternativ till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet för egen säkerhet eller för att neka fienden möjlighet till att göra skada.	X
2. Komplement till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet då aktören inte har tillräckliga resurser för att upprätthålla Sea Control.	

Matris 3: Variabel Hindra fiendens rörelsefrihet

Sjötigrarnas taktik bestod inte sällan av eldöverfall som skydd vid en koordinerad attack med självmordsbåtar, detta för att neka fienden att skada eller sänka självmordsbåtarna. Sjötigrarnas attacker och deras taktik blockerade fiendens rörelsefrihet men huruvida detta var på grund av att Sjötigrarna var en svag aktör med otillräckliga resurser för att upprätthålla Sea Control framgår inte i analysen.

Hit-and-run	Uppfyllda indikatorer
1. Attackera för att sedan ge sig iväg för att tvinga fienden till att sprida huvudstyrkan	X
2. När aktören anfaller fienden är syftet att kunna nyttja hav i ett annat område än attacken skett.	
3. Aktören anfaller fiende utan syfte att själv nyttja området.	X

4. Attackerar mål succesivt.	X
------------------------------	---

Matris 4: Variabel Hit-and-run

Sjötigrarnas attacker hindrade fienden att verka och nyttja havet men deras attacker syftade dock inte till att själv bruka havet. Utifrån den empiri som fanns att tillgå för analysen är det svårt att veta om syftet med Sjötigrarnas attacker var att nyttja vatten i ett annat område men det är ett välgrundat antagande då de finns fakta att de använde havet för logistik samt träna sina styrkor.⁹³

Asymmetrisk skada	Uppfyllda indikatorer
1. Aktören utvecklar nya tekniker.	X

Matris 5: Variabel Asymmetrisk skada

Sjötigrarna utvecklade nya metoder för att skada fienden genom exempelvis attackdykare och minor, dessa metoder överensstämmer väl med indikatorer för asymmetrisk skada.

4.2 Vapenvilan, 2002-2006

Under vapenvilan skedde incidenter som påverkade Sjötigrarna negativt, en betydelsefull befälhavare lämnade LTTE vilket resulterade i tusentals avhoppade medlemmar samt förlust av ockuperade områden. Avhoppet påverkade LTTE negativt både politiskt och finansiellt genom att den tidigare befälhavaren bidrog med organisatorisk information till Sri Lankas regering. Tsunamin 2004 var ytterligare en faktor som påverkade Sjötigrarna negativt där tusentals medlemmar miste livet, de förlorade hundratals båtar och deras huvudbas samt material skadades svårt.⁹⁴

Under vapenvilan utvecklade Sri Lankas flotta enheter som liknande Sjötigrarnas fartyg både till storlek och armering med syfte att kunna operera kustnära. De expanderade sina far-

⁹³ Colombage, s.47

⁹⁴ Povlock, s.28

tygsvarv samt utvecklade tekniken ombord.⁹⁵ Fartygen designades för att kunna penetrera Sjötigarnas territorium samt öka räckvidden i syfte att kunna slå mot Sjötigarnas viktiga mål.⁹⁶ Sri Lankas flottas skapade en ny taktik så kallad småbåtskonceptet, taktiken grundade sig på Sjötigarnas tidigare operationer med självmordsattackbåtar samt konventionella fartyg.⁹⁷

4.3 Efter vapenvilan, 2006-2009

Strategianpassning

I maj 2006 attackerade Sjötigarna en sjötransport som var fylld med Sri Lankas trupper⁹⁸ och senare i oktober rammades en konvoj tillhörande Sri Lankas flotta där 98 sjömän miste livet och 100 blev skadade, detta var en attack vad man misstänker var utförd av Sjötigrar.⁹⁹ Dessa attacker skapade stora förluster för fienden och var därför strategiskt fördelaktiga mål för Sjötigarna.

I oktober 2007 attackerade Sjötigarna två handelsfartyg som till sitt försvar hade sjömän från Sri Lankas flotta ombord. Sjötigarna anföll med tre självmordsattackbåtar men två av dessa sänktes innan de hann detonera medan den tredje exploderade nära ett av handelsfartygen¹⁰⁰ vilket ledde till att femton sjömän ur motståndarens flotta miste livet.¹⁰¹ Eftersom Sjötigarna anföll handelsfartyg var syftet inte att besegra Sri Lankas huvudstyrka. Den använda svärmemetoden anpassades utifrån sina resurser som snabbgående självmordsattackbåtar och uppfyller därmed ytterligare en indikator för strategianpassning.

Hindra fiendens rörelsefrihet

Under år 2006 skedde det 21 sammanstötningar mellan Sjötigarna och Sri Lankas flotta. En av dessa attacker skedde i januari där en av Sjötigarnas självmordsattackbåtar gömde sig

⁹⁵ Ibid, s.31

⁹⁶ Povlock, s.32

⁹⁷ Ibid, s.32

⁹⁸ Ibid, s.34

⁹⁹ South Asia Terrorism Portal,

http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/database/data_suicide_killings.htm, Hämtad: 2017-05-18

¹⁰⁰ South Asia Terrorism Portal,

http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/database/data_suicide_killings.htm, Hämtad: 2017-05-18

¹⁰¹ Povlock, s.36

bland kustnära fiskebåtar för att därefter ramma motståndarens attackfartyg vilket resulterade i att femton besättningsmedlemmar dog.¹⁰² Sri Lankas flotta hade utvecklat sitt fartyg för att kunna möta Sjötigrarnas snabbgående attackfartyg men genom denna självmordsattack eliminerade Sjötigrarna på så sätt en potentiell angripare. Andra metoder Sjötigrarna använde sig av var minor, vilket även medförde att de egna enheterna inte behövde exponeras och 2007 sänkte Sjötigrarna två fartyg med hjälp av denna metod.¹⁰³ Genom att Sjötigrarna sänkte en av fiendens viktiga attackenheter genererade detta i eget skydd och uppfyller indikator alternativ till Sea Control, neka fienden rörelsefrihet för egen säkerhet. Sjötigrarnas användande av minor gav även ett skydd för egna enheter genom minskad exponering men samtidigt kunde bekämpa Sri Lankas flotta.

Hit-and-run

När Sjötigrarna inte var operativa togs båtarna upp på land och gömdes i djungeln.¹⁰⁴ Genom att Sjötigrarna lämnade de vatten där de genomfört sina attacker på uppfylls indikatorerna på att de själva inte ville nyttja området samt att de attackerade och därefter lämnade platsen – hit and run. År 2007 sänkte Sjötigrarna ett fiendefartyg som låg i hamn¹⁰⁵, genom att attackera enskilda mål vid olika tillfällen så uppfylls indikatorn att Sjötigrarna successivt anfäller mål, allt eftersom för att försvaga fienden.

Asymmetrisk skada

År 2007 sänkte Sjötigrarna två fartyg tillhörande Sri Lankas flotta med hjälp av minor, det ena var en av fiendens nyutvecklade snabbgående attackbåtar och det andra ett stödfartyg.¹⁰⁶ Genom att nyttja minor som metod för att skada fienden uppfylls indikatorn för asymmetrisk skada. Under 2007 sänkte även Sjötigrarna ett fartyg i Trincomalee hamn som med hjälp av de egna kropparna höll fast sprängladdningarna mot fartyget¹⁰⁷ och även denna typ av attack är en indikator på asymmetrisk skada genom att nyttja dykare.

¹⁰² Smith, s.456-457

¹⁰³ Povlock, s.38-39

¹⁰⁴ Smith, s.453

¹⁰⁵ South Asia Terrorism Portal,

http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/database/data_suicide_killings.htm, Hämtad: 2017-05-18

¹⁰⁶ Povlock, s.38-39

¹⁰⁷ South Asia Terrorism Portal,

http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/database/data_suicide_killings.htm, Hämtad: 2017-05-18

4.3.1 Summering efter vapenvilan

Strategianpassning	Uppfyllda indikatorer
1. Aktören anpassar sin strategi efter egna resurser, exempelvis materiel eller områdets karaktär.	X
2. Aktören attackerar för fienden viktiga objekt eller för aktören strategiskt fördelaktiga mål	X
3. Aktörens avsikt är inte att besegra motståndarens huvudstyrka.	X

Matris 6: Variabel Strategianpassning

Samtliga tre indikatorer för strategianpassning uppfylldes genom Sjötigrarnas tillslag mot enstaka mål samt inget försök till att angripa motståndarens huvudstyrka. En slutsats som kan dras om de mål Sjötigrarna valt ut är att de var strategiskt fördelaktiga då handelsfartygen hade sjömän tillhörande Sri Lankas flotta ombord som skydd, vilket vittnar om dess centrala betydelse för fienden och därmed betydelsefulla objekt för Sjötigrarna att slå till emot.

Konsekvensen av den andra attacken var för motståndaren omfattande personella skador och därför ett strategiskt gynnsamt mål för att skaka om fienden samt försvaga deras resurser. Den tredje indikatorn att anpassa sin strategi utifrån sina egna resurser uppnåddes trots underlägsenhet i antal totala enheter, där Sjötigrarna lyckades få ett lokalt övertag genom att använda sig av svärmtekniken.

Hindra fiendens rö-	Uppfyllda
---------------------	-----------

rörelsefrihet	indikatorer
1. Alternativ till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet för egen säkerhet eller för att neka fienden möjlighet till att göra skada.	X
2. Komplement till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet då aktören inte har tillräckliga resurser för att upprätthålla Sea Control.	

Matris 7: Variabel Hindra fiendens rörelsefrihet

Genom att bruka minor minskades exponering av Sjötigrarnas egna enheter samtidigt som det nekade motståndaren att skada Sjötigrarnas enheter, samtidigt minskades fiendens tillgängliga resurser som annars varit ett potent hot genom att Sjötigrarna sänkte Sri Lankas attackbåtar.

Hit-and-run	Uppfyllda indikatorer
1. Attackera för att sedan ge sig iväg för att tvinga fienden till att sprida huvudstyrkan	X
2. När aktören anfaller fienden är syftet att kunna nyttja hav i ett annat område än attacken skett.	
3. Aktören anfaller fiende utan syfte att själv nyttja området.	X
4. Attackerar mål suc-	

cesivt.	X
---------	---

Matris 8: Variabel Hit-and-run

Sjötigrarna lämnade området efter att de hade genomfört operationer vilket uppfyller två av tre indikatorer för hit-and-run genom att de lämnar området för att ta upp båtarna på land och avser därmed inte att nyttja havet själva. När Sjötigrarna genomför attacker är målet inte sällan enskilda fartyg, med grund i detta uppfylls indikatorn att attackera mål succesivt.

Asymmetrisk skada	Uppfyllda indikatorer
1. Aktören utvecklar nya tekniker.	X

Matris 9: Variabel Asymmetrisk skada

Sjötigrarna använde sig av både minor och attackdykare i sin krigsföring vilket visar på indikatorer för asymmetrisk skada.

4.4 Resultat av analys

Inledningsvis sker en sammanfattning av analysen samt en sammanställning i figurer för att förenkla för läsaren, därefter presenteras resultatet.

4.4.1 Sammanfattning analys

I analysen av Sri Lankas inbördeskrig före och efter vapenvilan visar variablerna utifrån Tills teori om Sea Denial skapade av författaren ingen skillnad på den krigsföring Sjötigrarna bedrev.

Variabler - Metoder för Sea Denial	Före vapenvilan	Efter Vapenvilan
Strategianpassning	X	X
Hindra fiendens rörelsefrihet	X	X
Hit-and-run	X	X
Asymmetrisk skada	X	X

Matris 10: Analys uppnådda variabler

Analysen påvisade inte heller någon skillnad före och efter vapenvilan i indikationer utifrån de olika variablerna

Indikatorer	Före vapenvilan	Efter vapenvilan
1. Aktören anpassar sin strategi efter egna resurser, exempelvis materiel eller områdets karaktär.	X	X
2. Aktören attackerar för fienden viktiga objekt eller för aktören strategiskt fördelaktiga mål	X	X
3. Aktörens avsikt är inte att besegra motståndarens huvudstyrka.	X	X

Matris 11: Analys uppnådda indikatorer

Indikatorer	Före vapenvilan	Efter vapenvilan
1. Alternativ till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet för egen säkerhet eller för att neka fienden möjlighet till att göra skada.	X	X
2. Komplement till Sea Control. Neka fienden rörelsefrihet då aktören inte har tillräckliga resurser för att upprätthålla Sea Control.		

Matris 12: Analys uppnådda indikatorer

Indikatorer	Före vapenvilan	Efter vapenvilan
1. Attackerar för att sedan ge sig iväg för att tvinga fienden till att sprida huvudstyrkan	X	X
2. När aktören anfaller fienden		

är syftet att kunna nyttja hav i ett annat område än attacken skett.		
3. Aktören anfaller fiende utan syfte att själv nyttja området.	X	X
4. Attackerar mål succesivt.	X	X

Matris 13: Analys uppnådda indikatorer

Indikator	Före vapenvilan	Efter vapenvilan
1. Aktören utvecklar nya tekniker.	X	X

Matris 14: Analys uppnådda indikatorer

Analysen påvisade att två indikatorer inte uppfyllts dels före dels efter vapenvilan. Den första indikatorn var komplement till Sea Control vilket innebär att aktörens begränsade kapacitet istället hindrade fiendens rörelsefrihet. Den andra indikatorn som inte uppfylldes enligt analysen var att anfallet sker i syfte att nyttja havet i området.

4.4.2 Resultat

Utifrån det empiriska underlag analysen utgått ifrån, finns likheter med Tills teori om Sea Denial i Sjötigrarnas agerande genom den operationalisering som författaren skapat. Studiens analys visar att åtta av tio indikatorer för Sea Denial återfanns i materialet som metoder Sjötigrarna använde sig av i inbördeskriget. Analysen påvisade att samtliga fyra variabler skapade i operationaliseringen uppnåddes.

Det ska dock påpekas att sjökrigföringen Sjötigrarna bedrev inte behöver kunna förklaras i sin helhet med Sea Denial, utan de kan även ha nyttjat andra metoder i sjökrigföringen där Sea Denial saknar förklaringskraft. Obeaktat visar resultatet på att Sea Denial är *en del* av den sjökrigföring Sjötigrarna bedrev under inbördeskriget i Sri Lanka mot Sri Lankas flotta före och efter vapenvilan.

5. Avslutning

I avslutningskapitlet kommer inledningsvis forskningsfrågorna att besvaras. Därefter kommer författaren att föra en diskussion kring studien och dess resultat med slutsatser. Egna synpunkter och tolkningar av resultatet diskuteras samt möjliga orsaker. Men även hur resultatet kan förstås utifrån forskningsöversikten samt den valda teorin. Avslutningsvis kommer koppling till professionen samt vidare forskning att beröras.

5.1 Svar på forskningsfrågor

Denna del avser svara på forskningsfrågorna utifrån resultatet, först besvaras delfrågorna separat och därefter besvaras den övergripande frågeställningen.

- Vad innebär Sea Denial utifrån Tills teorier?

Tills teori om Sea Denial kan sammanfattas med att en svag aktör använder sig av metoder för att neka fienden möjlighet till rörelse samt att tillfoga skada. Fokus är att successivt begränsa fiendens enheter utan att slå mot huvudstyrkan.

- Hur kan Sea Denial förklara Sjötigrarnas krigföring före vapenvilan?

Resultatet i denna undersökning visar tydliga spår av Tills teori om Sea Denial och kan förklaras på Sjötigrarnas agerande. Samtliga av de fyra variabler som speglar teorins kärna visar sig i Sjötigrarnas agerande.

- Hur kan Sea Denial förklara Sjötigrarnas krigföring efter vapenvilan?

Analysen visade på att sjökrigföringen Sjötigrarna bedrev inte skilde sig före och efter vapenvilan. Det fanns även efter vapenvilan tydliga spår av Tills teori om Sea Denial i metoderna Sjötigrarna nyttjade i sin krigföring och samtliga fyra variabler uppnåddes.

- Hur kan Sea Denial förklara Sjötigrarnas agerande i den irreguljära konflikten mot Sri Lankas flotta?

Analysen visar på att Tills teori om Sea Denial kan förklara de metoder Sjötigrarna nyttjade i sitt agerande till sjöss. Både i skedet före och efter vapenvilan fanns det likheter med Tills teori om Sea Denial i de metoder Sjötigrarna använde sig av i sin sjökrigföring. Under hela inbördeskriget använde sjötigrarna dessa metoder i sitt agerande vid flertalet incidenter. Sam-

manfattningsvis kan frågeställningen besvaras genom att Sjötigrarnas agerande kan förklaras med Sea Denial genom att de använde metoder för att uppnå indikatorernas kriterier på de fyra tillhörande variablerna.

5.2 Diskussion

Diskussionen visar på slutsatser författaren kan dra utifrån resultat, analys och tidigare forskning samt problematik som visat sig.

5.2.1 Resultatdiskussion

Syftet i studien var att undersöka en sjömaktsteori sprungen ur klassiska teorier med reguljära konventionella aktörer på en svag irreguljär aktör i en modern asymmetrisk konflikt. Detta genom att undersöka om Tills teori om Sea Denial kan förklara Sjötigrarnas agerande i Sri Lankas inbördeskrig. Författaren anser att studien har prövat det den avsett att pröva och nått ett resultat som svarar på de frågeställningar studien avsåg att svara på.

Med utgångspunkt i de variabler som framtagits påvisade analysen att alla indikatorer inte uppnåts samt att indikatorerna omnämns i olika omfattning, orsaken till åtskillnaden beror på i vilken utsträckning Sjötigrarna använde metoderna. Resultatet visar att majoriteten av indikationerna i metoden Sea Denial har nyttjats av Sjötigrarna och författaren anser därför att Sea Denial kan förklaras på det agerande Sjötigrarna använt sig av i sjökrigföringen. Detta innebär därigenom att Tills sjömaktsteori kan förklaras på en svag aktörs agerande i en asymmetrisk konflikt och svarar därmed på en av frågeställningarna som ställdes i problemformuleringen, att insurgenters krigföring kan liknas vid en teori om sjömakt sprungen ur klassiska tankar med reguljära konventionella aktörer.

Genom att Sri Lankas inbördeskrig uppdelats i två perioder där aktörernas framgångar och motgångar skiljer sig mycket åt beroende på vilken period som åsyftas, innebär det att konflikten innan vapenvila visar på en miljö där en svagare irreguljär aktör var framgångsrik mot en starkare konventionell motståndare. Det innebär vidare att skedet efter vapenvilan påvisar exempel på en miljö där en svagare irreguljär aktör möter motgångar gentemot en starkare konventionell motståndare. Det resultat som synliggjordes i analysen vittnade om en oförändrad metod i Sjötigrarnas krigföring före och efter vapenvilan, trots detta skilde sig Sjötigrarnas framgångar gentemot Sri Lankas flotta markant mellan perioderna. Med grund i detta kan

det göras ett antagande att förutsättningarna mellan aktörerna förändrades, på annat sätt än Sjötigrarnas krigföring. Under vapenvilan led Sjötigrarna förluster i materiell och manskap vilket kan ha föranlett till en ökande klyfta i styrkeskillnader mellan aktörerna, denna förändring är en parameter som kan ha bidragit till konfliktens inversion av aktörernas framgångar. Då denna studie visade på att Sjötigrarnas *metoder* var oförändrade kan det även innebära att motståndaren är den aktör som gjort en förändring som påverkat resultatet till deras favör, Sri Lankas flotta fick information från Sjötigrarnas avhoppade medlemmar och en taktikförändring hos Sri Lankas flotta växte fram. Småbåtskonceptet som var den nya taktiken som Sri Lankas flotta använde i skedet efter vapenvilan kan liknas vid strategianpassning, om det sedan var Sri Lankas flottas utveckling eller om en stagnation hos Sjötigrarna blev deras fall är svårt att avgöra. En slutsats utifrån att Sjötigrarna i skedet före vapenvilan nådde stor framgång i sjökrigföringen är att Sea Denial utifrån Tills teori *kan* vara en effektiv metod för en svagare aktör under rätt förutsättningar. För att undvika en generalisering av Sjötigrarnas krigföring är det viktigt att uppmärksamma att Sea Denial ska ses som en del av sjökrigföringen Sjötigrarna bedrev i inbördeskriget, alltså Sea Denial kan vara *en* av metoderna Sjötigrarna har använt sig av. Studien ska inte ses som en förklaring på hur sjökrigföringen såg ut i helhet utan berör en aspekt. Vidare är detta en studie som endast berör en teori på två skeden i ett fall, vilket innebär att det påvisar en inriktning och vägledning snarare än något absolut.

Utifrån studiens tidigare forskning är Benbows argument att en insurgents marina kapaciteter sällan kan mäta sig med en konventionell flotta.¹⁰⁸ Ett exempel som motbevisar hans argument är Sjötigrarnas framgångar i skedet innan vapenvilan i inbördeskriget, detta speglar en irreguljär aktör vars marina stridskrafter kunde möta en konventionell flotta. Framgångarna Sjötigrarna nådde till en början gentemot sin konventionella reguljära motståndare var stora. Även om Sjötigrarna inte hade stora kapaciteter sett till materiell, som Benbow hävdar behövs, hittade Sjötigrarna andra metoder för att möta sin starka motståndare. En slutsats som kan dras utifrån det är att den starkare aktörens kraftövertag och resurser inte nödvändigtvis behöver innebära en seger utan en svagare aktörs taktik och metoder kan även leda till framgång.

Resultatet i studien var något författaren förväntat sig skulle åtskilja mellan skedet före och efter vapenvilan, författaren hade därför om arbetet gjorts om undersökt båda aktörer i kon-

¹⁰⁸ Benbow, s.82

flikten i syfte att få ett mindre snävt resultat. Genom att ha ett mindre snävt resultat hade perioden före och efter vapenvilan kunnat jämföras mot varandra utifrån de skillnader som resultatet påvisat. Utifrån den diskussion författaren har fört ovan baserat på fakta och analysens resultat, dras en slutsats om Tills teori om Sea Denial försökt förklara Sri Lankas flottas agerande hade resultatet skilt sig mellan skedena före och efter vapenvilan. Att i studien undersöka båda aktörerna i konflikten anser författaren hade gett ett resultat som bidragit till ytterligare förklaring till inbördeskrigets utfall.

5.2.2 Metoddiskussion

Detta är endast en sammanfattning av de viktigaste delarna i metoden samt dess brister. De begränsningar som författaren uppmärksammat i metoden grundar sig till största del i de underlag som författaren kunde hitta om konflikten.

Genom att ha begränsat sig i årtal fick incidenter som för studien kunnat vara intressanta bortses från då informationen saknade tidsangivelser. Begränsning i årtal blev ett ofrånkomligt krav för att kunna ha inbördeskriget uppdelat i två skeden och författaren hade därmed inte kunnat eliminera problematiken med årtalslösa incidenter. Ytterligare en svårighet författaren uppmärksammade i studien var informationen om syftet med attackerna i Sjötigrarnas anfall, vilket således innebar att ett begränsat antal incidenter i inbördeskriget endast kunde beröras. Då samtliga fyra variabler uppnåddes med en eller fler indikatorer, hade därför detta inte påverkat det slutgiltiga resultatet i denna studie. För att förbättra denna studie skulle dock teorin kunna prövas på ytterligare en asymmetrisk konflikt utifrån den svagare aktörens krigsföring för att se om skillnaderna visar sig större konflikterna emellan än vad Sjötigrarnas agerande skilde sig före och efter vapenvilan.

Ytterligare en begränsning är att perspektivet på materialet till stor del var med huvudfokus på Sri Lankas flotta och deras bekämpning av insurgenterna. Risken författaren ser med detta är att detaljer som för denna studie varit relevanta har förbisett i materialet, vilket innebär att teorin kanske bekräftas eller falsifieras på felaktiga grunder.

5.2.3 Koppling till professionen

Dagens krigföring som inte sällan visar på en asymmetrisk karaktär, konstaterar denna studies relevans för professionen idag. En djupare förståelse för hur insurgenter bedriver krig är av yttersta vikt och inte minst till sjöss med våra senaste marina internationella insatser i åtanke.

En irreguljär aktör är en motståndare som vi tidigare har mött och med stor sannolikhet kommer att möta igen, vilket påvisar att det för en yrkesofficer är väsentligt att ha förståelse för en konflikt av denna karaktär.

En annan intressant aspekt som ger studien en relevans för professionen är som tidigare nämnt i problemformuleringen Petkovic diskussion om huruvida en svag aktör kan nyttja en asymmetrisk strategi och dra fördel av det. Han problematiserar Försvarens synsätt på asymmetrisk krigsföring som något som ska kunna hanteras och inte något Försvaret själv nyttjar som försvar.¹⁰⁹ Genom en djupare förståelse i en asymmetrisk konflikt och den krigsföring som en svag aktör bedrivit gentemot en stark aktör kan det föra professionen ett steg närmare att just själva nyttja en asymmetrisk krigsföring som försvar.

5.3 Fortsatt forskning

Vidare forskning om asymmetrisk krigsföring anser författaren vara relevant då moderna konflikter inte sällan speglar en sådan karaktär. Författaren ser även ett värde i att fortsätta forska i Sri Lankas inbördeskrig då det är en modern konflikt av asymmetrisk karaktär med en irreguljär part. Den marina arenan var endast en del av konflikten och genom att utgå från Benbows tankar kring krigsföring som teori och huruvida detta kan ha påverkat andra arenor skulle det istället kunna söka förklaring på hur krigsföringen till sjöss påverkat konflikten i stort.¹¹⁰

Arreguín-Tofts tankar om asymmetriska konflikter och deras utfall anser författaren även vara intressant för vidare forskning, då det istället ger en politiskt och nationell utgångspunkt i inbördeskriget.¹¹¹ Med denna konflikt som uppdelad i två skeden där Sjötigrarna först nådde stor framgång, för att sedan slå om och hur detta kan förklaras utifrån Arreguín-Tofts tankar om indirekt strategi?

Ytterligare en intressant undersökning för vidare forskning hade varit att förklara aktörernas agerande utifrån Smiths argument om maritime interdiction. Smith argumenterar för att försvaga en motståndares kapacitet genom att slå mot logistiken, maritime interdiction innebär

¹⁰⁹ Petkovic, Marko, *Asymmetrisk konfliktteori i marin miljö*, 2016, Försvarens högskolan, Stockholm, s.4

¹¹⁰ Benbow, s.80-81

¹¹¹ Arreguín-Toft, s. 1-2

att avleda, avbryta, försena eller slå fiendens styrkor.¹¹² Detta i syfte att försvaga motståndarens kapacitet att slåss. En jämförelse mellan aktörernas agerande utifrån denna teori anser författaren hade varit en intressant studie då det skulle bidra med ytterligare en förklaring för de metoder som aktörerna nyttjade i konflikten.

6. Litteratur och referensförteckning

6.1 Litteratur

Colombage, Jayanath, *Asymmetric warfare at sea: the case of Sri Lanka*, LAP Lambert Academic Publishing, Saarbrücken, 2016

Denscombe, Martyn, *Forskningshandboken: för småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*, 2. uppl., Studentlitteratur, Lund, 2009

Esaiason, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Wängnerud, Lena. *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ, och marknad*, Elanders Sverige Ab, Vällingby, 2010

Esaiasson, Peter, Gilljam, Mikael, Oscarsson, Henrik, Wängnerud, Lena, (red.), *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 4., [rev.] uppl., Norstedts juridik, Stockholm, 2012

Mulqueen, Michael, Sanders, Deborah, Speller, Ian, (red.), *Small navies: strategy and policy for small navies in war and peace*, Ashgate, Farnham, Surrey, UK, 2014

Swamy, Narayan, *The Tiger Vanquished: Ltte's Story*, Sage Pubns Pvt Ltd, New Delhi, 2010

Till, Geoffrey, *Seapower: a guide for the twenty-first century*, 2. ed., Routledge, London, 2009

Till, Geoffrey, *Seapower: a guide for the twenty-first century*, 3rd ed., Routledge, New York, NY, 2013

6.2 Artiklar

Arreguin-Toft, Ivan, *How the weak wins war*, International Security vol 26, 2001

Benbow, Tim, *Maritime Forces and Counter-insurgency*, Contemporary Security Policy, 28:1, 80-95, DOI: 10.1080/13523260701240419, 2007

Connor, Robert, *Defeating the Modern Asymmetric Threat*, Master's thesis, Monterey, CA: Naval Postgraduate School, 2002

¹¹² Smith, s.448

Mack, Andrew, *Why Big Nations Lose Small Wars: The Politics of Asymmetric Conflict*, World Politics, Vol. 27, No. 2, pp. 175-200, 1975

Povlock, Paul A., *A Guerilla War At Sea: The Sri Lankan Civil War*, Naval War College, Joint Military Operations Department, Newport, RI, 02841-1207, 2011

Smith, Justin O., *Maritime interdiction in Sri Lanka's counterinsurgency*, Small Wars & Insurgencies, 22:3, 448-466, DOI: 10.1080/09592318.2011.581490, 2011

Sörenson, Karl, Widen, J. J., *Terrorism and Political Violence: Irregular Warfare and Tactical Changes: The Case of Somali Piracy*, Terrorism and Political Violence, DOI: 10.1080/09546553.2012.725681, 2013

6.3 Elektroniska källor

Försvarsmakten, Internationella insatser, Somalia EU NAVFOR, <http://www.forsvarsmakten.se/sv/var-verksamhet/internationella-insatser/avslutade/truppinsatser/somalia-eu-navfor/>, Hämtad: 2017-04-04

Regeringens proposition 2005/06:208, <http://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/proposition/svenskt-deltagande-i-forenta-nationernas-insats-i-GT03208>, Hämtad: 2017-04-04

South Asia Terrorism Portal,

http://www.satp.org/satporgtp/countries/shrilanka/database/data_suicide_killings.htm, Hämtad: 2017-05-18

6.4 Uppsatser

Petkovic, Marko, *Asymmetrisk konfliktteori i marin miljö*, Försvarshögskolan, Stockholm, 2016